(0187)

મઓબે શરૂદ.

...રીયન ઓરીએન્ટલ

નાટક મંડળીમાં

ગવાયલાં ગાયણ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,

...અન ઓ૦ નાટક મંડલીના માલેક.

...ણ ખુદ કલામે મઓજે જાઈ છે,
... સરૂદ થંડા ને મીઠો હવાઈ છે;
... ફાકે અફલાક બદીથી સફાઈ છે,
ગાયણ એ ખાલેસ ખોદાની ખોદાઈ છે. પેસ્તનજી.

મુંબઈ મધે,
...પ્રિંટીંગ પ્રેસમાં પાં. ન. ખ. એ છાપી.

...રેજી સને ૧૨૪૨—ઇસવી સને ...

કીમત રૂ૦

સઓખે શરૂદ.

પરશીઅન ઝોરાસ્ત્રીઅન નાટક મંડળીમાં ગવાએલાં ગાયણો.

(મી૦ પેસતનજી ફરામજી વેલાતીની કલમથી રચાયલાં.)

ખોદાકી સીફત આદમકા અહેવાલ.

મુદતે તેરે ફેરાકમે—(ઇસ કદરપે ગાંનાં.)

આદમકુ બંદગી લાઝીમ એ હકા ફુરમાંને,
આતસ બારસ ખાક પવનસે રઓશંન કી જેહાંને.—ટેક.

ગંઝ મખફીમએ એકીલા થા સાહેબે સુબહાંને,
એશક હુવા રઓશંન કીઆ ખલકતે મંડાંને. આદમકુ—૧
અરસ કુરસ લહુ કલંમસે કીઆ જમી અફલા—
મસુ કમર તારે તબક કોહ આસીમ પએછાંને. આદ.કુ—૨.

હુર મલાએક ગીલમા જીન આદંમસે ખીદીરત કુજુખ,
કર લો બંદે રાહે નેકી ખીદીરતકે અંદર જાંને. આદમકુ-૩
આદમ બના ચાર ચીજોકે હુકુંમ ઇલાહીસેં,
શહેતાંને દેખા કાલીબ આદંમ થુંકે એ ધુમરાંને. આદમકુ-૪.
ફીરિસ્તેને આદંમકે પેટસે નીકાલે મીટીકુ,
મીટીકા ઓઇ ગીદંમ બના પાસબાંની દરમેઆંને. આદમ.-પ.
રૂહ ભેજા આદંમમે હકને રબ લગા ફરમાંને,
શહેતાંકુ કહા આદંમકે સીઝદેમે સરજાંને. આદમકુ-૬.
નમે મલક આદંમકુ રબકા બજા લા ફરમાંને,
નહી માંના અમર ખોદાકા હુવા એ શહેતાંને. આદમકુ-૭.
'પેસુતંન' ઇસ કદર કહે તોબા હમે સબાવાર,
મીસલે શહેતાંકે ન હોવે કોઇ તોબા ઇનસાંને. આદમકુ-૮.

આજા સગપરસતકા ગંમગીન હોકે ગાના.

અપને શોહજાદે આલંમકે—(ઇસ કદરપે ગાંનાં.)

બાઇઓકે જફા જુલંમકે મારે પરેશાંન ફીરતાહું મેં.—ટેક.

જુદા દીઆ દરીયાઓકે ભીતર,
ખોદા માલુંમ કેઆ જાનુરે મેં. બાઇઓ—૧.
ગંમ થા મેરે તંનકે પાસબાં,
...જે અકૂલા કીસે મીલે હમેં. બાઇઓ—૨.

હુકુમ ઇલાહીસે હમ પકરકે,
કેનારેકુ જા પહોંચે હમ. બાઇઓ—૩.

વીજાસમે હું મએ સરખાંનાં,
મઝદી રહેમસે બચેહે હમ. બાઇઓ—૪.

સબર પકર દીલકુ મએ શીજાતા,
'પેસુતંન' ફુરમાતે હમ. બાઇ[illegible]—પ.

ખોરશીદકી ખાજા સગપરસતસે શાદી.

ના પેનુંશી—(બસ કદરપે આંનાં.)

અશારતકા અકુજાકપે સીતારા ઉઠ ચંમકા,
રાજે મુબારીકે ખોરશીદ બકુવર હજારા ચંમકા.—ટેક.

ખાજા સગપરસતકી શાદીઆં મુબારક બની,
મખલુકકી બાઝી ઉચે તાલે અખતરે ચંમકા. અશરત-૧.

આંમીન હો શહેરા જમરૂદી તુજે નવસા હરદંમ,
બઝમે શાદીએ તેરે રૂહે દીલઆરા ચંમકા. અશારત-૨.

'પેસુતંન' ખુસીહો કહે મજાલીસે મુબારીક આમંન,
ખીલીરહો તશવીર નુરાંની મશરેકી કમર ચંમકા. અશારત-૩

મલીકા જંગલમઅે ગંમસે પરેસાંન હુએ.

જીતેજી તુજ બીનાં—(ઇશ કદરપે ગાંનાં)

ખોદાકી તવકલ સીવા કીસીસે દરકાર નહીં—જો જીંદગીસે રૂઠે
હુસે ખોદા સીવા કોઇ ગુફતાર નહી—હમદ મે ઇઆ અલા,
ખોદાકી—૧.

નસીબાં [illegible]તગાંકા કેઆ કહું કીસા—હમન સીન હુંકી દર,
કીસકી આરજુએ આજુરદા હો ઇનકાર નહી-મહેરબાં હોરબા
ખોદાકી—૨.

ઓરેશીદે મા કુ મએ દેખવહું પીરતે-મીસલે દારાં કે સહી.
રૂહે જમીનપર તો કોઇ નસીબદાર નહીં—વાસતે દીન દારાં
ખોદાકી—૩.

પઝદાંએ ફઝલકર કાંહાં જા ફરીઆદ કહું-પેસુતંનકા ઇણ કહેના
બારે ઇલાહી સીવા કોઇ આંમેઝવાર નહી—સુબહાંનએ અલા
ખોદાકી—૪.

મએફીલમએ મલીકાકી સીફત.

કીસ કદરમે જો ફરૈં—(ઇસ કદરપે ગાનાં)

અસર ફુલ આલમમએ મલીકા બજાઇ તેરી,
મુલકે રઓથંન ખોદાને તુરાની બનાઇ તેરી. અસર-૧.
તાજો તખતનસીન હુઇ જીગ હોમાઇયુન પરી,
સાહફુઝ રહેદાયમ દઓલતે ખોદાઇ તેરી. અસર-૨

સફેદ બસરાકી સલતનત રહે અમાંન તુજે,
નુરે બશર ઇસ જેહાંમએ તશવીર બનાઇ તેરી. અસર—૩.
સારે જ'મશીદકી હેકાયત સુન "પેસુત'ન" કહેતે,
આંહાંસે ચલીજાવે એક દીન રહેકનીઇ તેરી. અસર-૪.

મલેકે નીમરૂજ અઓર ગુલેઓજાર પરીકી મુલાકાત.

ભલાજી મએ તો ગઇથી—(ઇસ કદરપે ગાંના)
આદમસે હુરોકી મુલાકાત એેહી જેહાંન,
મુહકે દઓેાલત તુજસે મીલી હએ જમાંન. આદમસે—૧.
દેખો તુમ ગુલસનમે બુલબુલે માહાકુ,
મીસલે મીલે હએ સારે જેહાંન. આદમસે—૨.
પઝદાંને બહેતર કીઆ દોનોકુ જેહાંમે,
નક્ષે જમીરસે મીલે પરસ્તાંન. આદમસે—૩.
અરશસે ફરશતક વુઝુદે સેઆલા,
"પેસુત'ન" હએ નુર પઝદાંન. આદમસે—૪.

મહેમાંનીકી મજાલીસ સરાબકી દએઆર.

કતલ કરનેકુ—(ઇસ કદરપે ગાંની)

સરાબી દએેાર મહોબતી શાહર બીસારી ગહોર શીરાજી હએ,
[illegible]હેજતે જબાંન બુલબી બાસ આંખ નઆશેરવાં જમાંની હે
[illegible]—૧.

ખાએ ઓશ મીજાજે દરોસ મહોબ્બતે જોસ રંગીને.
સગરે લાલ મેએફીલ ખુશાલ ગુલેગુલાલ ગુલાબી હએ.
સરાબી—૨.

તહુરી રંગ હસ્તમી જંગ દેખકે દંગ ખલક સારી,
ખુશ "પેસુતંન" રશકે ચમંન મેહબુબે મંન મહેતાબી હએ.
સરાબી—૩.

આસાક અઓર માશુકકી મુલાકાત.

અગર હમને દેલ સનમકુ (ઇસ કદરપે ગાંના)

લાલે બદખ્શાં તુજ લબકી સીફતે કેઆ કહું,
પાદશાહી દી હકને હુસંનકી શંમશુ કમર કહું. લાલે—૧.
તશવીરે નુરાની પુતલી ગુલઝારે ખુબી એમંન,
તારીફ તેરે કદકી સર્વ ફરેતીમે જા કહું. લાલે—૨.
માંનીદ શીરીન ચહેરા ગુલાબી બહેતર આલા નુર,
બશર હએ નુર જીગર હએ જુહુર પરસ્તાન કહું. લાલે—૩.
કેતાબાં બોલ "પેસુતંન" કહે નુરાંની નુર જંમશીદ,
પરવરને દી નુરાંની ઉનકુ સુબહાંન કેઆ કહું. લાલે—૪.

શેઆદી મુબારકબાદીકા શરૂઅ.

મેરેબાદ કંઇ એક સાલકે—(ઇસ કદરપે ગાંના.)

મએફીલ મલેક સહેબાલકે નજરે પરસ્તાન આ ગયા,
મબહુક આશ્નાબખતકે પેઠા કમર આ ગયા. મુએફીલ—૧.

રોશંન અખતર પરીઝાદ બખ્તીઆર આદંમઝાદ,
દાનોકી હુઈ મુબારકબાદી દરવીશ હુઝુર આ ગયા.
મઍરીલે—૨.

સાહે જેહાંસે મીલી શાહા પરી અનમુલ અદા,
માંનીદ રઓશંન અખ્તર મીલી નસે પીરદોસ આ ગયા.
મઍરીલે—૩.

ગુલેઓઝાર મલેકેનીમરઝ નુરરૂખ મલીકા જરરૂખ,
ગુનરૂખ દરવીસો શઆદીમે મીલે આદંમ નઝરોમે આ ગયા.
મઍરીલે—૪.

'પેસુતંન' હમે અસરપુલ મખલુકાતે ખોદા પરસ્ત,
મઍરીલે જીનસ્તાંકી બશર હુઝુર ખોદાઈ આ ગયા.
મઍરીલે—૫.

ખાંન બહાદુર શેઠ બરજોરજી મેરવાનજી ફ્રેઝરને મુબારક બાદી.

ધીરા મોસે બોલો ધીરા મોસે બોલો—(એ રાહપર.)

ખુસી કુલ જેહાંને ખુસી કુલ જેહાંને,
ફ્રેઝર બરજોરજી હીમતવાંને—ટેક.

ખાંન બાહદુરનો મળવેઓ ખેતાબ,
ઈંગરેજી રાજ દરમેઆંને;
બજમાઈ હીગાંગે—ખુસી કુલ૦ ૧.

સુરત સેહેરના સેનારાને કાજે,
સખી દીલ બતાવી નીસાંને;
હીમતી હાંમે—ખુસી કુલ૦ ૨.
સાત હજારની રકંમ એકંદર,
હાતમી સખાવત ધરી ધેઆંને;
કીરતી ગાંમે ગાંમે—ખુસી કુલ૦ ૩.
બોલાવી નાટક ટોલી કીધી મદદ યાચી,
કદરખુજી રાખી દીલમાં ધેઆંને;
આફરીન સલાંમે—ખુસી કુલ૦ ૪.
પરસીયન ઝોરાસ્રીયન આપે મુબારક બાદી,
'પેસ્તંન' કહે ખોદા મહેરબાંને;
પુનના કરો કાંમે—ખુસી કુલ૦ ૫.

મી૦ પેસતનજી દીનશાના કેદ પકડાવાથી દલગીરી.

અપને શાઆદે આલંમકે—(એ રાહ પર.)

અરબે બેવફા સોતમગારે પેસતનજી દીનશાને ફસાવેઓ:હરે ટેક.

ઝેઆંની ગોહેર ઉડી ગીઊ તેનું બરગસ્તે સતાવયો હરે.
અરબે બેવફા—૧.

ખોદા માલુમ એ સુ થઈ ગયું, આસ ઉમેદ ભંગ હાએ:હરે.
અરબે બેવફા—૨

હતો એ બહાદુર હીમતવાંન, જુલમાતી જપાંટામાં આયો:હરે.
ચરણે બેવફા—૩.

પારસો ટોલાનાં જરથોસ્તી ભાઇઓ, જંજીર જુલમની છોડાવો:હરે. ચરણે બેવફા—૪.

હોએ જો કોઇ દોસ્ત આસના, સમજો સબર પગ્રદાંની:હરે.
ચરણે બેવફા—૫.

સોલીસીતર ઇંગ્રેજી રાજનો જેમત સંધી ખરબાદ:હરે.
ચરણે બેવફા—૬.

પારસો ઇંગ્રેજ હીંદુ મુસલમાન, એ સમજી ગમગીન:હરે.
ચરણે બેવફા—૭.

૫૦ ઝોરાસ્ત્રીયન ગંમગીન થાએ, 'પેસુતન' ગંમખાર:હરે.
ચરણે બેવફા—૮.

વેહેમીઓને સીખામણ.

સોતન ગર ગએ ગએરે—(એ રાહપર.)

અકુલ મોહેર ઇનસાંનરે, સમજો તમો ગેઆંની આલમ—ટેક
જરી બુઠી મોહેની ને જાદુઇ, લુટારા ધુતારા પેટ ભરથી;
થાતી બચાવો હાંણરે. સમજો—૧.
સેવડા જોગી પીર અને સઇએદ, બાંનાં કરીને ધુતેછ સઉને;
આબા હો યા નાતવાંનરે. સમજો—૨.
સમજો દીનદારો નર અને નારી, કરમ બલ કોઇનું ન ચાલે;
પગ્રદાંનુછે એ લખાંણરે. સમજો—૩.

કંઇક આરતો પીઆને લેવા, કંઇક મરદ કીમીઆને કાજે;
જીંદગીની કરેછ ખુબ ખાંનરે. સમજો—૪.
પ૦ બો૦ મના કરે સહુને, 'પેસુતંન' કહે પઢો નંદ;
જરથોસ્તી છે ફરમાંનરે. સમજો—૫.

નેકીનો બદલો નેકીજછે.

અનજન સુત અનુમત—માહાવીર (એ રાહાપર ગાવું)

ધરમ કરતાં કરમ નડેછે સજો તમો ભાઇરે,
માટે જીવડા સમજજે તું આ સમો નહી ભલાઇ રે.—ટેક.

એક કરેછે પ્રીતને માટે કરેછે પોતે સાલેસાઇ રે,
લેકીન જો કીસમતની પાસે કોઇનુ નં ચાલે ભાઇરે. ધરમ-૧.
પણ સમજજે તું એકીન રાખી રાહે મેહેર ખોદાઇરે,
ધરંમ કરવું એછે હકની મેહેરબાની સદાઇરે. ધરમ—૨.
અગર કરે જો કોઇ ભાઇ સામો બેવફાઇરે,
સબર પકડ જીગરને યારી છોડ નહી તું ભલાઇરે. ધરમ-૩.
પરસીઅન ઝોરાંસ્ત્રીઅન કહેછે ખોદાનીછે એ ખોદાઇરે,
'પેસુતંન' કહેછે દીનદારો પરવરની રાહાછે સફાઇરે. ધરમ-૪.

મરહુમ શેઠ જમસેદજી જીજીભાઇ બારોનેટનું કીરતીસાથ મરતીઊક.

કેઆ કમાં અબરૂને—(એ રાહપર.)

જમસંદ જમાંને જબર, ઓ હાતોથી જતો રહેઓ;
કીરતીએ કરાંમત કુલ, જોંકાવી જતો રહેઓ—ટેક.

તખ્તે હસ્તીના ઉપર કીરતી મેલવી અમર,
દોરંગી જમાંનાંથી ખાલેશ દેલ જતો રહેઓ.—જમસેદ૦ ૧.

દુર હંદેસી બાહોસીથી ફેંકી જગત ઉપર કલા,
સખાવતે બહાદુર જંમ જંજાલથી જતો રયો.—જમસીદ. ૨.

ધરમસાલા હાસપીટાલો પાલીઆં ગરીબ ગુરબાં,
પુન અને નેકીનાં કાંમો કરીને જતો રયો.—જમસીદ. ૩.

સ્કુલો કઇ પાઠ શાળા અકલ આલી ખરચ,
વાવો કુવા બંધાવીને જેહાંનથી જતો રયો.—જમસીદ. ૪.

ઊમદા ગોહેર મુકીને તરણ ગીઓ તું પેલી જેહાંને,
ખારશેદ રૂસ્તમ સોરાબને મુકીને તું જતો રયો.—જમસીદ. ૫

પારસીઆમાં નાંમવર હીરો બારાનેટ જંમસેદ,
કેઆંની દેરકાને દુનીઆમાં રાશન કરી જતો રયો.—જમ. ૬.

પરસીયન ઓરા[illegible] કહે હો તારો ફીરદોસ મુકામ,
'પેસુતન' કહે દુનીઆની તું નેકી લઇ જતો રયો.—જમસી.૭

(બંદે ખોદાની કલમથી રચાયલાં)

ઈશવર સતુતી.

અગર હમને દેલ (એ રાહપર ગાવું)

હરદમ હર વખત હર ઘડી, શીજદો છે સજાવાર,
ફલક ખલક મંડલ તુંથી સીજદો છે સજાવાર.—ટેક.

સીતારા ચાંદ બુલંદ ગગન નુરનો તારા ચમકાત,
હર કીશમનાં રંગ બે રંગ શીજદો છે સજાવાર. હરદંમ-૧.

ખુરશીદ તેજ નુર અજબ રોશંન તારી ગુવાહી,
હસ્તી કીધી વસ્તી કીધી શીજદો છે સજાવાર. હરદંમ-૨.

કીધી રૂતુને રાત રોજ વાયુ પાણી પવન,
ખલક જીવન કીરતાર અંન શીજદો છે સજાવાર. હરદંમ-૩.

ફીરેસ્તા પયેગમબર ખાશ હજરતે આદમ વલી,
જુંકાવે શર સરંબશર શીજદો છે સજાવાર. હરદંમ—૪.

પરશીઅન ઓરાસાતરીઅન સાર જુંકે માગે મદદ,
જીજ્ઞએ {ખાકસાર / નીરધાર} ગરીબે પાર, મદદછે સજાવાર. હરદમ-૫

ગુલરૂની મીજલશમાં ગવાયલું ગાયણ.

સોતનગર (એ રાહપર ગાવું)

નાંજનીઓ રંગ રમેરે રંગ રમે છે શારે શમેઓ,—ટેક

ગુલરૂખશાર બની છે રે ગુલરૂ દીદાર ચમકે ચાદરે,
ચરી મંડલમાં તે છે બકાવલી પરીજાદા. ભમે ભમેરે. નાંજ-૧.

રૂપ પરીનું નુરમંદ આશું પંપે જગમાં છ.
હરફ હરફે હીરા ગરેછે રાધાવીને નમે નમેરે. નાજનીઆ

બેશમ પાહદશાની મીજલશામાં ગવાયલું ગાયણ.

જોબનકે નેન રસીલે (એ રાહપર ગાવું)

ગોરીઓ જાતે ગર્વીલાં, શજનશે શંપીલાં.—ટેક.
જોબન કતારી જીગર વીંધે ગોરી બની ફરેરે રંગીલાં.
ગોરીઓ—૧.
આંખનો ઈશોરો આશક બમાવે ગડીએક મલે ન વીલાં
ગોરીઓ—૨.

શોહાદીનું ગાયણ.

ચાંદની રાતે (એ રાહપર ગાવું.)

શફુલ ગદીએ શાદી આજ થાએરી.—ટેક.
ચાંદ હરોલમાં શીતારા શાથે લઇ,
મહીમા જોવા કાજે જાએરી. શફુલ—૧.
પરી સમારે તંન બલન અપશનું,
મંન મીનોચેહર હરખાએરી. શફુલ—૨.
થાલ થુનેરી શીરીન સાકર ભરી,
ગાયન ખુશી થઇ ગાએરી. શફુલ—૩.

પરીચેહરનુ ગાયણ.

ગુતરે બે બોથ (એ રાહાપર ગાવું.)

બહેર મહેર ખોદા તણી ખુશી ખુરમી બહુ આજછે. ટેક.
કુલ ખલક જેથી બની શરવેમાં તે સરતાજછે.
વનને વંનસપતી તમામ પરંદા આજ ખુશાલછે.
ખુરાક આજ ખાશ આમ ખુશી ખુરમી બહુ આજછે.
રંગ રાગ ખુશ અવાજ ગવઈઓ આપ ખુશાલછે,
મોજ મજાહ આરામ નાજ ખુશી ખુરમી બહુ આજછે.
મએ ખુશીછે જામ ખુશી જુશી આજ મહે કશછે.
ગુલશનમાં ગુલશમદા ખુશી ખુશી ખુરમી બહુ આજછે. બ.-૧

મીનોચેહરનું ગાયણ.

કતલ કરનેકુ—(એ રાહપર.)

કયાખોમાં છુપીછે તું-શનમ માહરી રે શાંમે આવ.-ટેક.
ખુબી અને ખુબસુરતી-તાહરીનો થયોછું ભોગ,
આહું છું રાતો દન અમજ-આશુક મારે મુકાંમે આવ. કયા-૧
દોલત બલો દુનીઆથી-મજમંનથા અકારીછે,
કયારેથી મુદઈ થાવા-મેહરંમ તું તો કંઈ કાંમે આવ. કયા-૨
કરૂં છું હરદમ જારી જુદાઈનો ખાવું છું ગમ,
આશું કતરાનો શરાબ-પીઇને કાંઈ તું નીશામે આવ. કયા-૩
ખાંદે ખોદા ગનું ભમયો-નહીં મજનું થીકાનું ઠોર,
આજેજીથી તુંને વીનવે-પોતે તું દેલ આરામે આવ. કયા-૪

લોઠાનુ ગાયણુ.

લોઠા આવોરે ગાહનો બારો બઇ,
ગાહનો બારો બઇ બજનો ચારો બઇ. લોઠા—૧.
ગાહ લીઆ લીઆરે દાંમ દીઆ દીઆ,
લોઠા ભરેરે પોલીકે ઠારે જઇ. લોઠા—૨
લોઠા તારી પીએ ને ઉપર છાક લીએ,
લાઠી લોઠાને રૂપે કાંઇ ગાલો દઇ. લોઠા—૩.

ગુલરૂનુ ગાયણુ.

સુપો હોતે—(એ રાહપર.)

ગમને ગીરફતારીથી એ શીનામાં મજ થાએછ દરદ,
જીગર તપેછ આશકશંમાન નબજ થઇ જાએછ સરદ. ગમ-૧
હકીમ તબીબ વઇદ હજાર અગર આવો લુકમાંન આપ,
તાકાત નથી એ કોઇમાં શુરખ કરે ચેહેરો જરદ. ગમ-૨
મગદુર કોંણુની છેકે કહે રોગ કયો લાગોછ મને,
લોભ ઉમેદ જુદાઇ જખમ પા જીગર આશના મરદ. ગમ-૩
ખુરી બીમારી મારીછે રે શું ગીછાનથી જાનકાર,
બીતર બરમ જાંને ખુદા શીવાએ તેનાં શગલાછે રદ. ગમ-૪

મીનોચેહુરનું ગાયણુ.

ઓ મારા વાલા—(એ રાહપર.)

કાંહ જાવું ને કાંહ કરૂં, ગમનો સમુદરછે આસપાશ;
આકાસ તરફ નીગાહ કરૂંછ તો, તાંહપી નહી દીશતો ઉજાશ.
કહાં જાવું૦—૧.

ધુવાં ધાર અંધાર થયુંછ, સગલું ખુનખાર બની રયુંછ;
કપી હોય આજ કેયામતે રોજ, હરાતીનો કુલ થવાનો નાંશ.
કહાં જાવું૦—૨.

હવા પણ ગનગોર થઇછ, પરંદાંની પાંખ દમી ગઇછ;
જંગલમાં રૂપ થાયાંછ જરદ, નથી રહયો ગુલોમાં વાશ.
કહાં જાવું૦—૩.

હાવી જેરો જફામાં પડેછ, શંગદેલ તે મેહબુબની યાદ;
વશલીમ બજાવ 'બંદેખોદા', નુરનાં અંશનો દીશે પરકાશ.
કહાં જાવું૦—૪.

ગુલરૂનુ ગાયણ.

એશકોમે તેરે—(એ રાહપર.)

જલો એ તંન જલો એ મંન ધગેઓછે ગંમ ચાહે તે થાવ,
રે ધન જલો જોબન જલો દુખીછે દંમ ચાહે તે થાવ.—જલો૦૧
બુલબુલ રાગ ચમનમાં કોયલ કરપતે દાલપર,
પર ખુશી રાંપે કે પણ જીગર શીતમ ચાહે તે થાવ.—જલો.૨

ગુલો આપેચ મધુર લપત દેલ દેમાગ બાગ બાગ,
લિફીન ચસમો હદાશીથી ગરે શબનંમ ચાહે તે થાવ.-જલો.૩
ખુદરત ખોદાઇ મોજુદછે કશી રીતની કમી નથી,
ખાવો પીવો કહેછે શઉ લાધાચ કરામ ચાહે તે થાવ.-જલો.૪
ગર યારી ખુદાઇ કરે બેરહમ અફલાક લાવે રહેમ,
ગમનું વાદલ ખુલી જાઇ,ને મલે શનમ ચાહે તે થાવ.-જલો.૫

મીનોચેહરનુ ગાયણ.

અંજન સુત અનુમંત માહવીર—(એ રાહપર.)

ગંજને ખાતર રંજ બહુ ખેંચી જંગલ ભતકયો રાંનરે.-ટેક.
પાદ ખેડવો સમુંદર તરવો મેં ગનયો આશાનરે,
પણ કીસમતજ વેરી થાયું તો જીવ જીદંગી પરેશાંનરે.-ગં.૧
દલદરી દરીઆવે ચાલયો જોખમમાં નાંખયો પરાંણરે,
મોતીખાતર બુદકી મારી તકદીરે ધરીયું ગીરેબાનરે-ગંજ.૨
પેયારી કાજે બની પરંદું ગગન ગયો આશમાનરે,
ફલક ખલકતો બંધે બુંદો પણ નીસફલ નીષીઆંનરે.-ગં,૩
બંદે ખોદા'કહે નીદંમાં નાં રહે નાં રાખ માંન ગુમાંનરે,
ફલક છોડીને અરશમાંજા વનાં તકદીર દાનાં દાનરે.-ગંજ.૪

મીનોચેર અને ગુલરૂ આગલનુ ગાયણ.

નંદજીકો લાલા—(એ રાહપર.)

આશમાની બાજી એતો આશમાંની બાજી,
રંજ અને ગંજ આપે આશમાની બાજી. આ૦-૧.
ખુશીબતનો મારોમારી કીધાતાં નારાજી,
જમીન ન આપે થાર આકાશ ધ્રતરાજી. આ૦-૨.
બગન વધું સમો આયો કીધાં રાજી રાજી,
નવી મોજ નવી એશ મહજા જાહજી જાહજી. આ૦-૩.
રાશ રમો આશ રાખી મદન મસતી માંજી,
આયા તેવાં જાશું નહી રેહશું હશતી માંજી. આ૦-૪.
અમીરી મીજલશ પલી ખુશ વખતી માંજી,
એમાંએ કંઇ રાવ રંક કુતવાલ કાજી. આ૦-૫.
બંદે ખોદા' કહે શંખી તેની કારશાજી,
ફરજ અદા થાતી નથી મરૂંચ લાજી લાજી. આ૦-૬.

મીયુનીસાપાલ કમીસનર મી૦ કરાફુરડ વીશે.

એતો જઈવી ગબર કી સાથ—(એ રાહપર)

અરે કેવી પડી બુધવારે મહજા,
પ્રજાની ધજા સુધરાઇ ખાતાંને લજા—કેહવી પડી. ટેક.
કરાફુરડ સાહેબે પેંડા પકડ્યાં,
બીમારીની મેળવી રજા— પ્રજાની ધજા. ૧.

બાઓની લાનો હજારોનો દેવું,
ફીથી ગરીબ રઇએતની કજા— પ્રજાની ધજા. ૨.
ટાઉનહાલમાં સભા ભરાઇ,
સંઘી વરણની મળી મજા— પ્રજાની ધજા. ૩.
કોઇ કેહે નાઠો કોઇ કેહે ભાગો,
કોઇ કેહે એ બોલવું બેજા— પ્રજાની ધજા. ૪.
નાં આપો છાપો કોઇ કહે આપો,
કોઇ કેહે આપે શાનું રેજા— પ્રજાની ધજા. ૫.
બેદાદીના પરથમ વાગેઆં ધમ ધમ.
પોકાર થાયો મુલખોમાં જાબજા—પ્રજાની ધજા. ૬.
દાદખાં થાવો કમીશનર બનાવો,
રઇએતમાંથી સરકાર અલીજા—પ્રજાની ધજા. ૭.
પીરા જસતીસમાં છે ઘણા દેશી,
વલી રઇએતમાં લાએક નર બીજા—પ્રજાની ધજા. ૮.
તે સાથે પરશીઅન ઝોરાસ્ત્રીઅન ચાહે,
ધુનેગારને પહોંચાડો સજા— પ્રજાની ધજા. ૯.

પરસીઅન ઝોરાસ્ત્રીયન કલબની સલામ.

મારા રે સ્વામી બોલાની વહાલા—(એ રાહપર).

છઇએ રે હમે નાહન કરી પુત્રી,
ગગણ ઉપરથી, નીચે રે ઉતરી— છઇએ રે. ૧.

જણુમને હમારા થાયો એક માસ,
આલાને આએઆં, તમારી રે પાશ— છઇએ રે. ૧.
સજની સુનો માસના તીસરે દન.
એ જોતાં તો છે, તદન બચપન— છઇએ રે. ૩.
પણ બાળ જુવાંમાં રહેછે મીઠાશ,
ઉપજેછે તેથી, કંઇ અસર ને આશ—છઇએ રે. ૪.
તે વચણ હવે સુંદરીઓ સુનો,
પેહેલે રાખવો, ડર તે પ્રભુનો— છઇએ રે. ૫.
પછે જોવું પતીનાં સુખ જાણી,
દેવા આશીશ રોજી લાવે ધણી— છઇએ રે. ૬.
આવક જોઇને લેવા રે સંસાર,
વખત પાટલો છે, અતીશે અપાર— છઇએ રે. ૭.
રોજગાર ધંધામાં કંઈ કશ નથી,
વાસ્તે ના કહવું, ખરચ બસ નથી— છઇએ રે. ૮.
વખતસર જે કાંઇ થાએ મવસર,
રાજી રઇ, કરવી કર કસર.— છઇએ રે. ૯.
ગરીબની જુકડી હવેલી સમાંન,
ગરીબીમાં સંતોશ, મોતાઇ નેમાન.—છઇએ રે. ૧૦.
વખત તેવી વાત સમો તેમ સુકાંન,
પરસીઅન ઝોરાસ્ત્રીઅન કરેછે સલાંમ—છઇએ રે. ૧૧.

ઓનરેબલ રૂસતમજી જમશેદજીનુ દલગીરી ભર્યું મરટીઊક.

ઓ વાહાલા આલફાનસો—(એ રાહપર.)

આવી કજાતો નહીં ડરે, પણ કજામાંબી ફેરછે,
શું કડો પાલનહારો મરે, એબી એક અંધેર છે.—આવી. ૧.

આફતાબના નુરની મીશાલ, હતું જેનું રોશન દીદાર.
શખાવતનો જેનો જરો, ફેલાયલો ચોમેર છે. આવી-૨.

છે યુરપ હીંદમાં, વાલ્યુબુનાં ને શીંધમાં,
પારશી વસ્તીમાંતો, ફેલાએલો કબક ઘેર છે. આવી-૩.

દુકાલમાં તુ દાતા, દરદીનો તું દાદખાહા,
મુફલેશોનો મુરબી તું, સરવેને જાહેર છે. આવી-૪.

શોદાગરોમાં તુરરો તું, સરદારોમાં સરદાર ખાશ,
ફીરતી જંગલને પાહાડોમાં, મુલકોને શેહેરે શેહેરછે. આવી--પ

શરનો તું વચલો બેટો, શરની તું રોશન ચેરાગ,
શરનો આબેહુબ ચીતાર, તાહરા વના કેહેર છે. આવી-૬.

શોગમા તારા ઇંગરેજી રાજ, શોગમાં તારા રઇયત,
શોગમાં બેઠાછે માતબર, મીશકીનો ચોમેર છે. આવી-૭.

ગુલશનનું તું ગુળ ગયું, ચમનનું બુલબુલ ગયું,
ગુલશન ખુદ ગમખાર થયું, કાંહાં રૂસતમ દલેરછે. આવી-૮.

તારા ગમમાં ગરક સઉ, મલતો બંદે ખોદા,
કદરદાંનો આગલ આજ, નેઆંમતબી જેહેર છે. આવી-૯.

જરથોસતી મઝબ ચકીને ઓહદા
યાને
દોખમાંના ફજીઆમાં પકડાએલા નીરદોસ ધડપા.

મે પંજાબના બોલી બુનકજા—(એ રાહપર ગાવું)

કેઆંની ધોહેર ઇમાની પારસી,
ધરમ ધિઆંન ગુરદાર ખલકના— કેઆંની० ૧.
તાજો તખત થાયું ખતંમ તમાંમ,
સબર } ઇમાંની રહો ફુલકના— કેઆંની० ૨.
નીમાજે }
રહેમ પઝદી રાહે રાસતપર,
પેસાંનીએછે સરતાજ જલકના— કેઆંની० ૩.
દોખમાંની યારી મઝહબની બાગપર,
સપડાયા પચાસ નીરદોસ હકના— કેઆંની० ૪.
ફુરમાંને હકથી નીરદોસ નીરદોસી,
છુટા કેદથી જીવજાંન જલકના— કેઆંની० ૫.
શીતને અંગીજો ઇંગરેજી રાજમાં,
ઉધા પડે નેક ઇનસાફ ખલકના—કેઆંની० ૬.
પરસીઅન બોરાસીઅન જીગરથી ચાહે,
જુગ જુગ રહો તમો ખુસી હલકના—કેઆંની० ૭.
'પિસુતંન' કહે જરથોસતી દીનદારો,
સુકર ગુજારો બેનેઆજ ફલકના— કેઆંની० ૮.

નામદાર શેઠ બેરામજી નશરવાનજી સીરવાઈને
મુબારકબાદી.

રાહ—હોરી.

મુબારક કદમ બેરાંમજીભાઈ, મુબારક કદમ બેરાંમજીભાઈ—ટેક
ખાંનદાંને બેરાંમજી, સીરવાઈ નસરવાનજી—
ધન ધન ખુસી મીજાજ—હરે લાલા,
કીરતી રોજે આજ આંમીન થાઈ—
આજે બેલ આપેચ ધુહાઈ;
મૈરખાંની રહેમવંતથી થાઈ.—મુબારક૦ ૧.
કુલે મુલકમાં પરખેઆત બેરાંમજી—
આફરીન રાખી સાલેસાઈ—હરે લાલા,
હીમતે બાધર સખાવતે ભરેઆ—
રહેજો મુંબઈ શેહેર માંઈ;
ખુબી જરથોસતીઓસે પાઈ—મુબારક૦ ૨.
પરસીઆન ઝોરાસ્તીઆન આપે મુબારકબાદી—
મજાલીસે આંમીન થાઈ—હરે લાલા,
જીવજો જુગ જુગ ખુબીથી ભરેઆ—
'પેસુતંન' આપે વધાઈ;
ખીલી રહો મેહેર રોશનાઈ—મુબારક૦ ૩.

સમાપ્ત

(છપાઇ બાહેર પડીછે)

ખૅરજા અમે મેહેરસીમીન બાજાર.

નાટક ચાર અંકી.

પરસીઅન ઝોરાસ્ત્રીઅન નાટક મંડળીએ ગ્ર
રોડવાલી નાટક શાળામાં ઘણીવાર કરી બતાવેલો ઉ
લો નાટક સુંદર ગાયણો તથા ચકચકીટ પીકચરો સુ
છપાયોછે. એ પુસતક કોટમાં, દફ્તર આસકારા છાપા
નાંમાંથી તથા રીપોરટર પરેસમાંથી મલશે. કીંમત રૂ ૦॥.

દેસાવરથી મંગાવનારાઓએ પોસટેજના બે
આંના વધુ વાલુવા.

(થોડીજ નકલો બાકી રહીછે.)

પારસી પુંત્રી શાળા.

એવે નાંમની પારસીઓની સંસારી હાલત સુધા
રનારી, આશરે ૫૦ સફાની ચોપડી છપાઇ બાહેર પડી
છે, તેની જુજ નકલ બાકી રહીછે. એ ચોપડી બાનુ
ઓને હોંસથી વાંચવા ગમે એવા હેતુથી તેમાં આપણ
પાક અવસતાના દાખલા પણ તેના અરથ સાથે આ
આછે. એ ચોપડી જે સાહેબોને જોઇએ તેઓએ નીચે
લે ઠેકાણેથી મંગાવી લેવી. કીંમત ચાર આના.

ઠેકાણું—કોટ, મુંબઇ સમાચાર પરેસ. કો
દેવી, આતમારામ સાગુની દુકાણે. તથા પાંચપી
પારસી પરીનટીંગ પરેસ.